

ریخت شناسی "باب بازجست کار دمنه" از کلیله و دمنه

(بر اساس نظریه ولادیمیر پراپ)

دکتر عبدالله حسن زاده میر علی * a.hasanzadeh@semnan.ac.ir

دانشیار دانشگاه سمنان

سمیه میکده

کارشناس ارشد زبان و ادبیات فارسی دانشگاه سمنان

چکیده

در دوره معاصر نقد ادبی کانون توجه بسیاری از پژوهشگران قرار گرفته است و آثار ادبی از دیدگاه‌های مختلفی بررسی می‌شود. پیشرفت‌های نقد ادبی، منجر به ایجاد مکتب ساخت‌گرایی با الهام از نظریات زبان شناسانه "فردینان دوسوسور" گردید. ریخت شناسی یکی از انواع رویکردهای نقد ادبی است که در آن محقق می‌کوشد روابط متقابل بین واحدهای ساختاری را بررسی و تجزیه و تحلیل کند. در نتیجه بتواند به یکی از مهمترین اهداف پژوهش یعنی تعیین چارچوب علمی برای داستان دست یابد. این شیوه تحلیلی از دهه‌های نخست قرن بیستم با "ریخت شناسی قصه‌های پریان" پراپ آغاز شد. روش کار پراپ این‌گونه بود که او هر قصه را به قسمت‌های کوچک تقسیم و با یکدیگر مقایسه می‌کرد. سپس آن‌ها را بر اساس ماهیت این قصه‌ها و روابط متقابل‌شان با یکدیگر و با کل قصه توصیف می‌کرد. این پژوهش بر آن است که "باب بازجست کار دمنه" از کتاب کلیله و دمنه را بر اساس نظریه ولادیمیر پراپ، ریخت شناس روس واکاوی کند.

واژگان کلیدی

* نقد ادبی

* ریخت شناسی

* قصه‌های پریان

* ولادیمیر پراپ

* کلیله و دمنه